

साधिवदति तस्योक्तो बन्धुः ॥ १४ ॥ अथ पुरुषमुपदधाति । स प्रजापतिः सोऽग्निः
 स यज्ञमानः स हिरण्यमयो भवति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरग्निरमृतं हिरण्यम-
 मृतमग्निः पुरुषो भवति पुरुषो हि प्रजापतिः ॥ १५ ॥ यद्वेव पुरुषमुपदधाति । प्र-
 जापतेर्विस्तस्ताद्रम्या तनूर्मध्यत उदक्रामत्तस्यामेनमुत्क्रान्तायां देवा अजहुस्तं यत्र दे-
 वाः समस्कुर्वन्तदस्मिन्नेतां रम्यां तनूं मध्यतोऽदधुस्तस्यामस्य देवा अरमन्त तद्य-
 दस्यैतस्यां रम्यायां तन्वां देवा अरमन्त तस्माद्विरम्यं हिरम्यं ह वै तद्विरण्य-
 मित्याचक्षते परोऽक्षं परोऽक्षकामा हि देवास्तथैवास्मिन्नयमेतां रम्यां तनूं मध्य-
 तो दधाति तस्यामस्य देवा रमन्ते प्राणो वाऽअस्य सा रम्या तनूः प्राणमेवा-
 स्मिन्नेतं मध्यतो दधाति ॥ १६ ॥ तं रुक्मऽउपदधाति । असौ वाऽआदित्य एष
 रुक्मोऽथ य एष एतस्मिन्मण्डले पुरुषः स एष तमेवैतदुपदधाति ॥ १७ ॥ उत्ता-
 नमुपदधाति । एतद्वै देवा अब्रुवन् यदि वाऽइमावर्वाच्चाऽउपधास्यामः सर्वमेवेदं
 प्रधक्ष्यतो यद्यु पराञ्चौ पराञ्चाविव तप्स्यतो यद्यु सम्यञ्चावत्तैर्वैतावेतज्ज्योतिर्भ-
 विष्यत्यथोऽन्योऽन्यं हि सिष्यत इति तेऽर्वाञ्चमन्यमुपादधुः पराञ्चमन्यं स
 एष रश्मिभिर्विवाङ् तपति रुक्मः प्राणैरेष ऊर्ध्वः पुरुषः प्राञ्चमुपदधाति प्राङ् क्षे-
 षोऽग्निश्चीयते ॥ १८ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति । हिरण्यगर्भो क्षेप समवर्त-
 ताग्रे भूतस्य ज्ञातः पतिरेक आसीदित्येष ह्यस्य सर्वस्य भूतस्य ज्ञातः पतिरेक
 आसीत्स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमामित्येष वै दिवं च पृथिवीं च दाधार कस्मै
 देवाय हविषा विधेमेति प्रजापतिर्वै कस्तस्मै हविषा विधेमेत्येतत् ॥ १९ ॥ द्र-
 ष्पश्चस्कन्द पृथिवीमनु द्यामिति । असौ वाऽआदित्यो द्रप्सः स दिवं च पृथिवीं
 च स्कन्दतीत्यमूमीतीमामिमं च योनिमनु यश्च पूर्वं इतीमं च लोकममुं चेत्ये-
 तद्यो यच्चैदमेतर्हि चीयते यच्चादः पूर्वमचीयतेति समानं योनिमनु संचरन्तमिति
 समानं क्षेप एतं योनिमनु संचरति द्रप्सं जुहोम्यनु सप्त होत्रा इत्यसौ वा